

Biblioteca Regională

DEVA

ziarul ROȘU

Organ al Comitetului Raional P. M. R. Petroșani și al Sfatului Popular Raional

Anul VI (XI) Nr. 1606

Joi 18 noiembrie 1954

4 pagini 20 bani

PAGINA LITERARĂ: Dumitru Susan — Pe marginea unor lucrări literare apărute în „Steagul Roșu”; Irimie Străuț — Două inimi. (pag. 2-a)

Gh. Elisei: Fiecare deputat — un participant activ la gospodărirea treburilor obștești.

D. Crutarciuc: Atenția cuvenită

cursurilor populare de limba rusă! (pag. 3-a)

Încoul Notei sovietice în legătură cu convocarea unei conferințe pe întreaga Europă în problema asigurării securității colective.

Ordinea de zi a sesiunii Consiliului Mondial al Păcii de la Stockholm.

(pag. 4-a)

Pentru o mai bună aprovizionare a țărânimii muncitoare cu material lemnos

În anii regimului de democrație populară, cu sprijinul și ajutorul frățesc al clasei muncitoare, țărâtimea muncitoare a pășit pe drumul bunăstării și belșugului. Partidul și guvernul nostru au în centrul atenției grija pentru asigurarea unei continue și rapide dezvoltări a agriculturii, pentru ridicarea nivelului de viață și cultural al țăranilor muncitori. Mărturie a acestui fapt sînt numeroasele hotărâri ale partidului și guvernului și proiectul Directivelor Congresului al II-lea al partidului pentru dezvoltarea agriculturii în următorii 2—3 ani.

Zilele acestea, ziarele au publicat Hotărîrea Consiliului de Miniștri al R.P.R. și a Comitetului Central al P.M.R. cu privire la îmbunătățirea aprovizionării cu material lemnos a țărânimii muncitoare. Această Hotărîre este o nouă dovadă a griii pe care partidul și guvernul o poartă ridicării continue a bunăstării țărânimii muncitoare; ea are o mare importanță pentru întărirea economică a gospodăriilor țăranilor muncitori.

În ultimii ani, gospodăriile țăranilor muncitori s-au dezvoltat și întărit continuu economic. Cele mai frumoase succese le-au obținut însă țăranii muncitori care și-au unit pămînturile și mijloacele de muncă și au început să lucreze în comun, în gospodării agricole colective și întovărășiri.

În această perioadă au crescut simțitor și necesitățile de material lemnos ale țăranilor muncitori. În gospodăriile colective se fac noi construcții obștești; mulți țărani întovărășiți cit și gospodari individuali, ca urmare a creșterii nivelului lor de trai, își construiesc case noi. Partidul și guvernul nostru au căutat și caută să satisfacă tot mai din plin aceste cerințe. An de an a crescut volumul de material lemnos și de alte materiale de construcții ce s-au pus la dispoziția țărânimii muncitoare. Partidul și guvernul consideră însă că aprovizionarea cu material lemnos a țărânimii muncitoare este încă nesatisfăcătoare. De aceea, față de marea dezvoltare pe care au luat-o construcțiile gospodărești, e necesară o îmbunătățire continuă a aprovizionării țărânimii muncitoare cu material lemnos.

Recentă Hotărîre a guvernului și partidului prevede că din fondul forestier al statului să fie dat în administrarea și gospodărirea comunelor, pentru folosința țăranilor muncitori, o suprafață de circa 550.000 hectare pădure. Aceste păduri comunale vor fi compuse din trupuri sau parcele de păduri în suprafața de maximum 50 hectare, depărtate de masele forestiere mari, în special din păduri de șes sau dealuri. Materialul lemnos rezultat din exploatarea acestor păduri va fi folosit pentru nevoile gospodărești și cele obștești ale țăranilor muncitori și ale comunelor. Totodată, Hotărîrea prevede că din pădurile statului se pot vinde țăranilor muncitori, pe bază de tabele, diferite resturi de exploatare inclusiv arborii părășiți în parchete (în picioare sau căzuți), buturi, crăci, zoburi etc.

Prevederile Hotărîrii arată că aceste păduri date în folosința țăranilor muncitori vor fi gospodărite de către comitetele executive ale sfaturilor populare comunale, prin comitetele de gospodărire, alese de adunarea generală a țăranilor muncitori. Aceste comitete se aleg în fiecare an, în adunări generale, și lucrează sub îndrumarea și controlul comitetelor executive ale sfaturilor populare, în fața cărora trebuie să prezinte periodic dări de seamă. De asemenea, aceste comitete de gospodărire vor prezenta semestrial dări de seamă în fața adunărilor generale ale țăranilor muncitori.

În munca lor comitetele de gospodărire a fondului silvic se vor conduce după legile și regimul de gospodărire silvică în vigoare, în ceea ce privește exploatarea, scosul și transportul materialelor lemnoase, ca și refacerea pădurilor exploatate.

Țăranii muncitori, ca gospodari ai pădurilor comunale, se vor preocupa de îngrijirea, refacerea și păzirea pădurii comunale. Aceste lucrări se vor face prin contribuția în bani sau în munca a țăranilor muncitori care beneficiază de lemne din pădure. Fiecare țăran muncitor este direct interesat ca să așeze pădurea de stricăciuni, să contribuie la refacerea ei. Tot în Hotărîre se mai stabilește că se lasă în folosința personală a țăranilor muncitori plantațiile mici, izolate ca și parcelele de pădure aflate pe terenurile lor agricole, dacă acestea nu fac corp comun cu pădurile statului. De aceea, fiecare țăran muncitor are datoria și interesul ca să planteze terenurile degradate, asigurîndu-se în acest fel surse de material lemnos. În același timp, aceste plantații de păduri constituie un factor de îmbunătățire a climei și deci de sporire a recoltelor.

Organelor și organizațiilor de partid le revin sarcini de seamă în această direcție. Ele trebuie să lămurească pe țăranii muncitori asupra importanței acestei Hotărîri, să-i îndrume ca să aleagă în comitetele de gospodărire a fondului silvic comunale pe cei mai cinstiți și capabili țărani muncitori, care să se bucure de încrederea maselor de țărani. Aceste comitete de gospodărire trebuie să fie sprijinite permanent în muncă de către comitetele executive ale sfaturilor populare și organizațiile de partid.

Comitetele executive ale sfaturilor populare comunale trebuie să facă față cu cinste sarcinilor de a gospodări fondurile forestiere comunale în folosul întăririi economice a gospodăriilor țărânești și îmbunătățirii condițiilor de viață ale țăranilor muncitori.

Să folosim acest nou ajutor dat țărânimii muncitoare de către statul nostru, pentru sporirea producției agricole și ridicarea nivelului de trai al țăranilor muncitori!

Pentru asigurarea securității colective în Europa

Răspunsul Guvernului Republicii Populare Romîne la Nota Guvernului Sovietic din 13 noiembrie a. c.

Guvernul Republicii Populare Romîne confirmă primirea notei Guvernului Uniunii Republicilor Sovietice Socialiste referitor la convocarea în ziua de 29 noiembrie la Moscova sau Paris a unei Conferințe europene cu privire la crearea unui sistem de securitate colectivă în Europa.

Guvernul Republicii Populare Romîne împărtășește punctul de vedere al Guvernului Sovietic asupra pericolului serios care se creează în Europa ca urmare a semnării acordurilor de la Londra și Paris cu privire la militarizarea Germaniei, crearea unor forțe armate ale Germaniei occidentale și atragerea Germaniei occidentale în grupările militare ale unor state, ca Uniunea vest-europeană, precum și Blocul Atlanticului de Nord.

Punerea în practică a acestor acorduri potrivnice intereselor păcii în întreaga lume, intereselor tuturor popoarelor Europei, inclusiv poporul german, va avea ca rezultat inevitabil înrăutățirea relațiilor între statele europene, intensificarea goanei înarmărilor și creșterea primejdiei unui nou război aducător de noi vărsări de sînge și distrugerii de valori materiale și culturale.

În cursul ultimelor 4 decenii, România a suferit de două ori consecințele dezastruoase ale formării de blocuri agresive în Europa și a politicii de cotropire a militarismului german.

De aceea Guvernul R.P.R. consideră problema apărării păcii și asigurării securității colective în Europa ca o problemă de interes vital pentru poporul român, ca și pentru celelalte popoare ale Europei.

Guvernul R.P.R. este în totul de acord cu Guvernul U.R.S.S., că pentru a preîntîmpina înrăutățirea situației în Europa și creșterea pericolului de război, trebuie luate toate măsurile necesare în vederea stabilirii unui sistem de securitate colectivă în Europa, sistem care să țină seama de interesele legitime ale tuturor statelor Europei, mari și mici, și la care să participe toate statele europene, indiferent de regimul lor social de stat.

În consecință Guvernul R.P.R. declară că este gata să participe la conferința în problema creării unui sistem de securitate colectivă în Europa, a cărei convocare neîntîrziată este propusă în nota Guvernului Sovietic, la care să ia parte toate statele europene care doresc aceasta precum și Statele Unite ale Americii și consideră de dorit ca la această conferință, Republica Populară Chineză să-și trimită observatorul său.

Guvernul Republicii Populare Romîne este de acord ca susmenționata conferință să aibă loc la 29 noiembrie la Moscova sau Paris.

București, 15 noiembrie 1954.

Spre noi succese în întrecerea socialistă

*

*

După metoda graficului ciclic

În cadrul sectorului XI al minei Petrila numeroase brigăzi de mineri lucrează după metoda de înaltă productivitate a graficului ciclic. Datorită acestui fapt brigăzile de mineri reușesc să dobîndească succese din ce în ce mai mari în îndeplinirea sarcinilor de plan.

Așa, de exemplu, minierii din brigada condusă de tov.

Iuliu Haidu, Erou al Muncii Socialiste, lucrînd la înaintări în piatră după metoda graficului ciclic au reușit să obțină pe primele 14 zile din luna noiembrie, o depășire a sarcinilor de plan de 82 la sută. La fel, brigada de mineri condusă de fruntașul întrecerii socialiste Ioan Reisz a depășit pe același interval de timp, ca urmare a aplicării

metodei graficului ciclic sarcinile de plan cu 40 la sută.

Alte brigăzi de mineri din sectorul XI al minei Petrila printre care și cele conduse de tov. Iosif Androane, Ștefan Ferenczi și Iosif Kulcsar realizează zilnic depășiri de normă de 15—40 la sută.

M. MORARU
corespondent

La mina Aninoasa

Prima decadă a lunii noiembrie a fost încheiată cu succese deosebite de minierii din sectorul V investiții al minei Aninoasa.

Minierii din brigada condusă de fruntașul întrecerii socialiste Carol Nagy, care lucrează la galeria de ocol a puțului orb nr. 4 de la orizontul 8, au reușit să realizeze pe prima decadă a lunii noiembrie o depășire a sarcinilor de plan de 60 la sută. Din această brigadă s-au evi-

dențiat în mod deosebit în muncă, minierii Moise Piroș, P. Mogoș, Mihai Mitrea, T. Cuzub, Nicolae Mihu, Francisc Szabo și alții.

Cu 12—16 la sută și-au întrecut sarcinile de plan pe aceeași perioadă de timp și minierii din brigăzile conduse de tov. Tudor Zarea, Iosif Bonk, Alexandru Iancu și alții din sectorul V investiții.

Frumoase rezultate în muncă au înregistrat și minierii din sectorul I al minei Ani-

noasa care au încheiat prima decadă a lunii noiembrie cu sarcinile de plan îndeplinite în proporție de 104.5 la sută pe întregul sector. Contribuții de seamă la îndeplinirea și depășirea planului sectorului I au adus și minierii din brigăzile conduse de tov. Nicolae Toderici, Ilie Negoii, Nicolae Marian și Nicolae Iordăchescu care au obținut depășiri ale sarcinilor de plan cuprinse între 25—45 la sută.

LUCIA LICIU
corespondent

Pentru protecția muncii minerilor

La mina Lupeni se cheltuiesc în fiecare an sume importante pentru protecția muncii minerilor. Grija pentru apărarea sănătății celor ce muncesc, constituie o preocupare de seamă a partidului și guvernului nostru.

În cele trei trimestre ale acestui an s-a cheltuit pentru măsurile de tehnică securității în producție, suma de 230.053 lei.

Altădată, despre cantine dietetice în întreprinderi, nici nu se pomenea, ca de altfel nici despre alte multe măsuri de apărare a sănătății oame-nilor muncii. În prezent, acei

mineri și muncitori care suferă de diferite boli, dar se pot trata fără a-și întrerupe munca, iau masa la cantina dietetică a minei. Muncitorii subterani care lucrează la temperaturi ridicate, primesc zilnic apă carbo-gazoasă; celor care lucrează în zăve, li se distribuie conform contractului colectiv, lapte. Astfel, la capitolul „alimentație specială”, suma cheltuită în cele trei trimestre ale anului în curs este de 448.094 lei.

În afară de dreptul că minierii primesc salopete, bocanci, căști de protecție etc., celor care lucrează în locuri

cu apă, de pîlăd, li se distribuie cizme de cauciuc, haine de doc cauciucate; celor care lucrează în locuri de muncă cu temperatură scăzută li se distribuie cojoace, pieptare, căciuli și altele. Acest echipament de protecție este procurat din fondurile întreprinderii. Minerii din Lupeni li s-a pus la dispoziție anul acesta echipament de protecție în valoare de 1.875.141 lei.

Pentru protecția muncii minerilor din Lupeni s-a cheltuit în total pe cele trei trimestre ale acestui an, suma de 3.535.224 lei

Pagina literară

Pe marginea unor lucrări literare apărute în „Steagul Roșu”

Ziarul „Steagul Roșu” a inițiat nu de mult PAGINA LITERARĂ în care s-au publicat deja câteva promițătoare lucrări, izvorite din eforturile și lupta muncitorimii Văii Jiului în munca de făurire a vieții noi.

În numărul din 5 septembrie a.c. înțelăm schița „Ușa de la orizontul 530” semnată de tov. Irimie Străuț. Tema acestei schițe este o încercare de sabotaj în mină și zădărnicierea la timp a acestei criminale intenții, de către minerii cinstiți, conștienți și devotați poporului și partidului.

De la început tinărul scriitor caută să capteze atenția cititorului prezentându-i progresiv desfășurarea spre punctul culminant, adică înaintarea înfrigurată prin galeriile părăsitate a celor doi sabotori — Pleșoianu și complicele său — pînă la digul de la orizontul 530, pe care vroiau să-l dinamiteze pentru a slobozi în mină apele zăgăzuite aici. Prin dialogul lor speriat sau țipător, scriitorul ne ajută să le deducem originea și trecutul încărcat cu fapte murdare, trecut pe care l-ar dori reîntors și în care scop își canalizează acțiunile. Deși reușesc să pună dinamita și să sfărme zăgazul, acțiunea lor e zădărnicită prin vigilența bătrînului Vereș. Acesta bănuindu-le intenția, anunță la timp muncitorii, care-i răspund chemării și zăvorăsc iarăși ușa de fier din fața digului rupt, oprind astfel suvoii de ape ce vor îneca doar pe cei doi răufăcători rămași dincolo de ușă.

Întregul subiect al schiței e axat pe conflictul lupte de clasă, din care iese învingătoare muncitorimea cinstită, organizată și condusă de partidul său, prezent aici prin secretarul organizației de bază a minei — Doboș. Deși momentul prezentat în schiță e deosebit de scurt, ea are meritul de a sublinia și sugera cititorului, imaginea minerului nou, a vieții și muncii acestuia în noile condiții create de guvern și partid. „Oamenii noștri au crescut deosebit în aștia zece ani, mai ales tineretul...” — observă cu bucurie secretarul Doboș. Impresia de viață, de realism, se desprinde și din demascarea uritului caracter al celor doi dușmani de clasă, a căror cîrdășie are la bază ura, teroarea — ei se iau la hartă și sînt gata să se ucidă pentru ticăloșiile lor chiar cînd merg

să săvîrșească împreună o faptă ce presupune unire și solidaritate.

Schița nu este lipsită însă nici de unele slăbiciuni. Una din acestea, necesar de-a fi subliniată, este îndepărtarea de viață, introducerea cam forțată pe alocuri a unor elemente nerealiste, careucid neprevăzutul. Este vorba de episodul înfîlării măsurătorului de gaze, Vereș, tocmai cu directoarea minei și cu secretarul organizației de bază. Acest bătrîn care văzuse lumină spre ușa orizontului 530 n-a mai înfîlrit pe nimeni pînă la aceștia și deodată le anunță presupunerea — iar secretarul exclamă: „sabotaj!”. În fruntea muncitorilor ce vin să oprească apele se află de asemenea secretarul și directoarea Silvia Landru. Toate acestea dar cam forțate și îndepărtate de procedeu tipizării — nu toate sabotările sînt descoperite pe dată și de secretarii organizațiilor de bază. Partidul nu lucrează numai cu secretarii, ci cu toți membrii săi și cu toți muncitorii în asemenea împrejurări. Un fragment de proză asemănătoare întru totul ca tematică și dimensiuni cu această schiță este „Datoria”, semnată de Valeriu Lușan în nr. din 26 IX a.c. În cuprinsul acesteia ne apare imaginea acelorași două tabere — a sabotorilor și a minerilor cinstiți și hotărîți să-și apere cuceririle și să le dezvolte pentru neconținută îmbunătățire a condițiilor de viață și înflorirea patriei. Autorul se străduiește și reușește să redea în mare măsură crîmpeie din această viață — mai bine zis din lupta pentru consolidarea cuceririlor noastre. Posibilitățile sînt promițătoare, stilul scriitorului e stăpînit, cumpătat, dar nu suficient de colorat să trezească emoții sau să redea culoarea locală. Ca o lipsă generală a schiței se menționează prezența copleșitoare a elementului povestitor, cu ajutorul căruia este redată aproape toată acțiunea și chiar caracterul personajilor. Ele vorbesc foarte puțin, sau de loc, și din pricina aceasta par palide. Dialogul, ce le-ar putea trăda mai viu caracterele, lipsește în mare măsură, e sărac. În acest sens să-l citim pe Caragiale și să învățăm de la el — personajii lui se caracterizează ele înșile prin limbajul lor, prin dialog, scriitorul intervenind foarte rar, chiar niciodată

în unele bucăți ca „Bubico” de exemplu.

Ambele schițe prezentate se pare că nu sînt străine de o oarecare înținuire a atmosferei epocalului roman „Germinal” al scriitorului E. Zola. Modelul este fericit ca punct de plecare pentru cei doi autori ai schițelor noastre, care, învățînd de la înaintași și din literatura sovietică, ne vor prezenta noi lucrări din ce în ce mai valoroase și mai apreciate de cititori; mai ales că literatura noastră minieră nu are un număr prea mare de scrieri.

Tinărul scriitor Irimie Străuț mai semnează și schița „Hotărîre” în numărul din 10 septembrie, în care abordează tematica șovăririi, a neîncrederii în sine dovedită încă de unii din muncitorii noștri mai tineri în diversele lor preocupări. Din lipsa unei precise și clare continuări a eroului ea rămîne ceva mai puțin izbutită decît celelalte. E valoroasă totuși prin noutatea tematicii și intenția educativă ce o servește autorul cititorilor săi și în special tineretului.

În rubricile „Pentru cei mici” și „Pentru pionieri și școlari” tov. Irimescu și Străuț semnează câteva bucăți pentru copii, care au un fructuos conținut educativ. Mai importante rămîn „Mișu și puil de mierlă”, în care se combate lăcomia, și „Prietenul meu Culiță”, în care se satirizează aspru lăudăroșenia și minciuna. În special în a doua lucrare, folosind un stil direct, autorul se dovedește abil în mînuirea în scop educativ, a fantasticului, element hotărîtor în dezvoltarea spirituală a celor mici.

Inițiativa înființării acestei rubrici este foarte prețioasă și binevenită, deoarece literatura de copii e mult necesară și încă nesatisfăcătoare de amplă.

Pentru început realizările PAGINII LITERARE sînt totuși îmbucurătoare. Așteptăm în viitor ca aceste realizări să fie duse mai departe, căutîndu-se o mai amplă și valoroasă contribuție în coloanele sale și a altor tovarăși din Valea Jiului care au preocupări literare. E bine ca subiectele lucrărilor să fie inspirate din munca și viața minerilor, făcîndu-le cunoscute în acest fel întregii noastre țări.

DUMITRU SUSAN

100 de ani de la moartea lui A. Pann

La începutul acestei luni s-au împlinit 100 de ani de la încetarea din viață a celui care a fost numit de marele Eminescu „Finul Pepei”, cel isteț ca un proverb. Fiind fiul unui simplu căldărar, A. Pann a rămas și astăzi iubit de popor tocmai pentru că s-a dovedit un purtător al gîndurilor și năzuințelor sale, arătînd că scrierile-i sînt întru totul „de la lume adunate și iarăși la lume date”.

Din scrierile și tîlmăcirile mai însemnate ale lui amintim „Școala moralului”, în care găsim folositoare povești; „Povestea vorbeii” unde înfîlrim povestiri morale presărate la tot pasul cu luminoase proverbe și înțelepte zicături; tîlmăcirea „Năzdrăvăniile lui Nastratin Hogea”, în mare parte originală, în care satirizează cu mult duh pe asupritori, și altele.

Acum, la ațiția ani după moartea lui, poporul muncitor îi cinstește memoria publicîndu-i lucrările în mii și mii de exemplare, lucru care oglindește din plin dragostea cu care este privit.

Alexandru Vlahuță

La 19 noiembrie 1954 se împlinesc 35 de ani de cînd s-a stins din viață scriitorul Al. Vlahuță, strălucit reprezentant al realismului critic în literatura noastră. Sub influența mișcării muncitorești și a răscoalelor țărănești el a criticat aspru societatea timpului său, atacînd regimul burghezo-moșieresc și instituțiile lui, lovînd cu îndrăzneală în monarhia, armata, școala, presa și familia burgheză.

El caracterizează astfel, în poezia „1907”, cîrdășia dintre clasele exploatatoare, aici reprezentate prin rege, și neadevăr: „Minciuna stă cu regele la masă.../ Dar asta-i cam de multișor poveste: / De cînd sînt regi, de cînd minciuna este, / Duc laolaltă cea mai bună casă”.

Din pricina dragostei sale adînc față de popor el a fost urît de burghezo-moșierime, care nici nu vroia să-l considere scriitor. Abia azi, poporul muncitor care l-a iubit întotdeauna i-a acordat cinstirea cuvenită, conferindu-i titlul de membru de onoare post-mortem al Academiei R.P.R.

Era o noapte feroasă de iarnă, bîntuită de gemetele, țipetele și șuierul bezmetic al vîntului, care răscolea văzduhul, bulucînd printre copaci sau răsucînd în vîlătuci pături groase și usturătoare de zăpadă înghețată. Pînă și lupii la așa vreme stăteau îngrămădiți prin vîgăuni, cu urletele oprite în grumaz. Și totuși, dacă cineva s-ar fi încumetat să iasă în noaptea aceea afară, ar fi văzut doi oameni încotoșmănați în blănuri pînă peste urechi, înfruntînd stihile dezlănțuite, pe drumurile ascunse sub zăpezile de munte. Aceștia pleaseră încă de cu ziuă din satul lor îndepărtat, gîndind că pe înserate vor ajunge la altul, care se afla cocoțat printre niște stînci uriașe, ca un cuib de vulturi, tocmai dincolo de piscurile muntelui. Dar furtuna venise pe neașteptate, prinzîndu-i departe de orice așezare omenească. Cum de întors nu era chip, satul lor fiind mult mai depărtat de cît cel spre care porniseră, iar de poposit nici vorbă, amîndoi, fără să pregete, hotărînd să meargă înainte. Și așa, luptînd cu nămeții uriași, cu vîntul care cerca să le zmulgă hainele sau să-i arunce în vreo prăpastie, avîndu-le zăpada în ochi și șfichiindu-le obrazii cu ace de ghiață, cei doi se apropiau tot mai mult de ținta dorită. La un timp vîntul parcă se domolise un pic, rădînd ninsoarea.

DOUĂ INIMI

Prietenului meu, coreeanul Kim Du-en

Abia atunci simțiră oamenii că sudoarea curge șiroaie pe ei, și că în picioare parcă aveau plumb.

— Nici o clipă să nu ne oprim, că aceasta ar fi pieirea noastră. Trebuie să ne ținem tari. Puțin, numai puțin, satul e aproape...

Își îndoiră puterile, răzbind încă o bucată de drum. Deodată unul din ei se opri.

— Ce-i? Își scoase celălalt nasul din subă.

— Privește!

Nu mai la cîtiva pași zăriră o mogildeață.

— N-o fi lup?

— Nu, că nu mișcă.

Apropiindu-se văzură că mogildeața nu era altceva de cît un om, pe jumătate îngropaț într-un troian.

— Să vedem, poate mai trăiește.

— Vezi-ți de treabă. Și așa n-o să-l putem readuce la viață.

Tovarășu-i de drum nu-l mai ascultă, pornind să-l dezgroape pe cel din troian. La început crezu că-i mort, așa era de întepenit, dar vîrîndu-i palma sub haină îl simți cald încă.

— E viu! Hai de-mi ajută! Gla-

sul îi răsună plin de bucurie, aco-perînd urletele furtunii.

— Hai de-mi ajută! — mai zise odată, dar celălalt nici că-i trecea prin minte s-o facă.

— Ce, crezi că am înnebunit — strigă el răutăcios. Abia îmi tirăsc eu ciolanele și să mă mai încarc și cu asta?! Lasă-l în plata lui, dacă vrei să ajungem teferi în sat! Vino că de nu eu plec și singur...

— Ei, om fără inimă, cum poți vorbi așa, cum poți lăsa un semen de-al tău să piară ca un ciine?!... În inima mea sălășuiește dragostea de oameni și ea nu mă lasă să-l părăsesc aici, chiar de-ar fi să-mi dau sufletul odată cu el...

Celălalt de mult nu-l mai auzea, înghițit de beznă și viscol.

Cu inima încălzită la gîndul că trebuie să-l salveze pe cel căzut, omul rămas își scoase cojocul și-l înveli în el, căzîndu-se să și-l aburce în cîrcă. Frînt de mijloc, porni apoi încet — încet pe urmele fostului său tovarăș. Drumul era mai greu, povîrnișurile mai mari, zăpada mai adîncă, vîntul mai dușmănos, iar puterile tot mai slabe. Însă toate acestea nu le băga în seamă și, deși

cojocul său învelea omul înghețat, el era pătruns parcă mai puțin ca ori cînd de ger. O văpaie neobișnuită îi alerga prin vine, iar inima-i era cuprinsă de vîlvătăi. Cine știe cît a mers așa, fără odihnă, pe neașteptate se trezi în vîrfurile muntelui. O liniște ciudată îl întîmpină și parcă totul i se lumină în față. Furtuna se potolise ca și cum i s-ar fi închinat la picioare. Zăpada strălucea în juru-i — uriaș covor argintiu bătut în brîie de mîrgăritare — și nu departe sub el, se zăreau pîlpîind luminile gălbui ale satului mult adăstat.

— Am ajuns, șopti el pentru sine.

— Unde? — se auzi deodată vocea stinsă a celui pentru care se jertfise. Inima-i învîlvorată imprumutase căldură înghețatului, înfierbîntîndu-i trupul înlemnit, readucîndu-i suflarea.

— Am ajuns în sat, între oameni.

La porțile satului picioarele li se loviseră de ceva ascuns în zăpada zgronturoasă. Era omul fără suflet, care fugise, nevrînd să-și ajute tovarășul de drum. Săriră să vadă dacă-l pot scăpa. Tîrziu! Inima de mult încetase să-i bată, făcîndu-i-se mai rece decît stoiul de ghiață, pe cînd a celui care-și scosese semenul din troian, tresăla arzătoare în piept, plină de viață.

IRIMIE STRAUT

Fiecare deputat — un participant activ la gospodărirea treburilor obștești

În anii puterii populare, localitățile Văii Jiului au cunoscut transformări adânci. În locul comunelor sărăcicioase, cu case dărăpănate se înalță orașe noi. Nu există localitate în Valea Jiului unde să nu se vadă contrastul izbitor dintre nou și vechi. La Lonea, Petrila, Vulcan și Uricani, precum și în celelalte localități se înalță blocuri noi cu apartamente spațioase, școli, cămine, magazine de stat și alte edificii construite cu scopul de a se asigura oamenilor muncii o viață mai îmbelsugată, mai plină de bucurii. La această muncă de transformare a localităților Văii Jiului, o contribuție de seamă au adus și aduc deputații sfaturilor populare — oameni preocupați în permanență de buna gospodărire a treburilor obștești, de înfrumusețarea localităților lor. Deputații sfaturilor populare sunt preocupați de traducerea în viață a propunerilor și sesizărilor cetățenilor din circumscripțiile electorale în care au fost aleși, propuneri și sesizări menite să ducă la înfrumusețarea localităților. La îmbunătățirea căilor de transport, valorificarea resurselor locale etc. Mulți deputați au inițiativă proprie în această direcție și mobilizează pe cetățenii din circumscripțiile respective la muncă voluntară pentru înfăptuirea lor.

În dezvoltarea noului orașel al minerilor din Uricani, ca și în aprovizionarea în bune condițiuni a oamenilor muncii din această localitate cu bunuri de larg consum, o importanță deosebită are întreținerea în bune condițiuni a căilor de transport. Podul Firiza care era stricat împiedica acest lucru.

Comitetul executiv al sfatului popular din comuna Uricani, în colaborare cu deputații, a luat inițiativa să repare acest pod prin muncă voluntară. La mobilizarea oamenilor muncii la această acțiune o contribuție de seamă a adus deputatul Ioan Hobiceanu. Zi de zi, el a stat de vorbă cu muncitorii și țărani muncitori din comună, le-a arătat importanța reparării la timp și în bune condițiuni a podului. În același timp el a fost un exemplu de muncă pentru cei care au participat la această acțiune. Mobilizați de deputatul Ioan Hobiceanu țărani muncitori ca: Ioan Bucurescu, Șerban Nicolae, Simion Manolescu și alții au depus o muncă susținută pentru repararea podului.

Ani la rând țărani muncitori din cătunul Valomir din raza de activitate a sfatului popular al comunei Uricani au întâmpinat greutăți în transportarea fînului și lemnelor. Acest lucru a dat de gândit deputa-

GH. ELISEI
vicepreședinte al Sfatului popular raional Petroșani

tului Petru Ianăș. Ca un bun gospodar, el a propus să se repare și să se prelungească drumul de la Valomir prin muncă voluntară. Această propunere a fost îmbrățișată de toți țărani din cătun care lucrează acum la repararea și prelungirea drumului.

Printre deputații sfatului popular al comunei Bănița se numără și tovarășul Ioan Negoii. El a studiat cu multă atenție proiectul de Directive pentru Congresul al II-lea al Partidului cu privire la dezvoltarea agriculturii în următorii 2-3 ani. Cunoșcând posibilitățile de dezvoltare a pomiculturii în comuna Bănița, deputatul Ioan Negoii a stat de vorbă cu țărani muncitori din comună arătându-le importanța pe care o are sporirea numărului de pomi fructiferi în ridicarea nivelului de trai al celor ce muncesc. Deputatul Ioan Negoii a arătat țăranelor că nu e suficient să ai numai livezi. O importanță deosebită are calitatea pomilor. În acest scop el le-a explicat țăranelor importanța altorii pomilor, când trebuie făcută altoirea, ce soiuri de fructe sunt potrivite regiunii noastre.

Pe baza sarcinilor trasate de proiectul de Directive își desfășoară activitatea și deputații Petru Leluga și Lazăr Năgară din aceeași comună. Preocupați de creșterea numărului de vite și îmbunătățirea rasei lor, deputații Petru Leluga și Lazăr Năgară au arătat țăranelor muncitori felul cum trebuie hrănite și îngrijite vitele, i-a mobilizat la muncă voluntară pentru curățirea pășunilor.

Muncă activă depun și tovarășii Francisc D. Tamaș, Nicolae Simion, Rozalia Mateș, deputați ai sfatului popular al orașului Petrila, deputații Gheorghe Mihăiasă, Elisabeta Szacsko, Ștefania Gabor, Elena Mareș, Vasile Drăgoi de la Lupeni, Ioan Pîrvulescu, Nicolae Purice de la Vulcan și alții care se străduiesc să se achite de sarcinile ce le revin.

Sînt însă în Valea Jiului unii tovarăși deputați care consideră titlul de deputat ca ceva onorific și nu depun nici o activitate pe țărîm obștească. Un asemenea exemplu negativ este deputatul Ioan Roman de la Uricani. Pe lângă faptul că nu se preocupă de mobilizarea oamenilor muncii la acțiunile de folos obștesc întreprinse de comitetul executiv, deputatul Ioan Roman, care este membru de partid și salariat al sfa-

tului popular, a neglijat predarea la timp a cotelor de cartofi și de lapte de oaie datorate statului. Neglijînd predarea la timp a cotelor, neparticipînd la acțiunile întreprinse de sfatul popular el nu poate constitui un exemplu pentru cetățenii care l-au ales.

Unii deputați din Valea Jiului cum este tovarășul Gheorghe Cioarca din satul Merisor, comuna Bănița sînt rupți cu desăvîrșire de activitatea sfatului popular. Ei nu participă la sesiuni, nu depun nici o muncă de folos obștesc. Asemenea deputați pierd pe bună dreptate încrederea pe care oamenii muncii le-a acordat-o alegîndu-i ca gospodari ai treburilor obștești.

De faptul că unii deputați sînt rupți de activitatea sfaturilor populare, se fac vinovate în bună măsură și comitetele executive. Ele nu au discutat împreună cu ei planurile de muncă, pentru ca deputații să poată avea un orizont larg de activitate.

În vederea îmbunătățirii activității deputaților o sarcină deosebit de importantă revine comitetelor executive ale sfaturilor populare. Ele trebuie să sprijine efectiv, în întreaga lor activitate pe deputați, să-i antreneze la acțiuni pentru descoperirea și folosirea resurselor locale, dezvoltarea multilaterală a economiei locale, îmbunătățirea continuă a aprovizionării populației etc.

Pentru asigurarea predării integrale a cotelor către stat sfaturile populare de la sate trebuie să se sprijine în această acțiune pe toți deputații, să formeze echipe care să ducă muncă de lămurire cu țărani în această direcție. De asemenea, sfaturile populare trebuie să se bazeze pe sprijinul permanent al deputaților în toate acțiunile de folos obștesc, în construirea de cămine, școli și alte construcții pe care țărani muncitori au hotărît să le înalțe prin autoimpunere.

Fiecare deputat are datoria să prezinte dări de seamă asupra activității sale în fața celor care l-au ales, să țină cont de părerile, propunerile și sesizările oamenilor muncii, să urmărească felul în care ele au fost rezolvate.

Organizațiile de bază trebuie să analizeze munca obștească a deputaților membri de partid și să exercite un control permanent asupra felului cum ei își duc la îndeplinire sarcinile pe care le au și să tragă la răspundere pe acei deputați membri de partid care nu se achită de sarcini. Fiecare deputat trebuie să fie un participant activ la gospodărirea treburilor obștești!

Reînnoiți abonamentele la ziare și reviste pentru anul 1955

Incepînd de la 1 noiembrie se primesc abonamentele la ziare și reviste pentru anul 1955.

Abonamentele se primesc la toate oficiile poștale, factorii poștali și difuzorii voluntari din întreprinderi și instituții.

Un nou restaurant la Petroșani

Pe strada Gh. Gheorghiu-Dej din Petroșani s-a deschis de curînd un nou restaurant care este o realizare menită să contribuie la îmbunătățirea nivelului de trai al oamenilor muncii.

Prin confortul său, acesta se deosebește cu mult de altele. În sala spațioasă a acestui restaurant poți vedea covoare pe jos, perdele fine la geamuri, oglinzi pe pereți etc.

Restaurantul „Carpați” asigură o deservire civilizată consumatorilor. El face parte din rețeaua unităților comerțului de stat din Valea Jiului care a luat în anii regimului nostru democrat-popular o mare dezvoltare.

Întîlnirea pionierilor fruntași la învățătură cu cei rămași în urmă

Colectivul unității de pionieri nr. 1 al școlii de 7 ani din Petroșani a organizat duminică 14 noiembrie o adunare cu pionierii corigenți pe pîrțarul I al anului școlar 1954—55. Scopul acestei adunări a fost de a lua unele măsuri menite să ducă la îmbunătățirea învățămîntului.

În cadrul adunării, pioniera Tolvay Maria din clasa VII-a a prezentat un referat despre felul cum reușește să-și însușească materiile predate. Referatul a scos în evidență faptul că elevul nu trebuie să considere unele lecții mai puțin importante decît altele, ci pe toate la fel, ca avînd aceiași importanță.

Vorbînd despre timpul liber, pioniera Tolvay a arătat că acest timp trebuie folosit din plin. Acasă și la școală nu trebuie neglijat studiul pentru că numai studiînd continuu îți poți însuși temeinic problemele. Ea a arătat că sînt unii elevi care se mulțumesc să rămînă cu expunerea verbală a lecției de către profesor fără ca ulterior s-o studieze profund, să mediteze cu perseverență asupra lecțiilor anterioare legate de aceeași temă. Procedînd la un studiu comparativ între lecțiile cunoscute și cele predate recent, consultîndu-se permanent cu profesorii la problemele neclare sau mai grele de înțeles, elevii pot ajunge la cunoașterea și însușirea temeinică a materiilor predate.

Pe marginea referatului au fost purtate de către pionieri discuții referitoare la cauzele care au făcut ca unii pionieri să rămînă corigenți la una sau două materii. Printre pionierii care au purtat discuții se numără tov. Danciu Elena și Hașcău Elena care și-au luat angajamentul ca în cel mai scurt timp să-și îmbunătățească notele prin răspunsuri bune, prin disciplină și prin străduința personală de a învăța mai bine, de a încheia pîrțarul II cu note tot mai bune.

În încheiere tov. Goldstein Izidor, instructor superior de pionieri, la școala de 7 ani nr. 1 din Petroșani —, a arătat necesitatea de a lichida toate corigențele din rîndurile pionierilor, de a deveni toți pionieri fruntași la învățătură, folosînd pentru aceasta toate formele de învățămînt, respectarea programului zilnic și studiului individual — condiție de seamă în însușirea materiilor predate.

D. CRUTARCIUC
profesor de limba rusă

DUMITRU GIȚA

Atenția cuvenită cursurilor populare de limba rusă!

Pentru a se da posibilitate oamenilor muncii din orașul Petroșani să-și însușească cît mai temeinic bogata experiență a oamenilor sovietici, pentru a răspunde dorinței lor de a învăța limba rusă Comitetul raional A.R.L.U.S. a organizat 27 cercuri populare de limba rusă în cadrul diferitelor instituții și întreprinderi din Petroșani.

Ca ajutorul și sprijinul dat de organizațiile de partid și sindicale, majoritatea dintre aceste cercuri și-au început activitatea în bune condițiuni, fiind încadrate cu profesori de specialitate, avînd totodată asigurată manuale, săli corespunzătoare pentru studiu etc.

Astfel, pot fi citate cursurile de la Direcția Generală a Cărbunelui, Teatrul de Stat, trustul 7 construcții, URUMP, Casa pionierilor, IPROC

precum și cursurile de la școlile din localitate.

Dacă majoritatea cursurilor populare de limba rusă își desfășoară activitatea în condițiuni bune, există totuși în orașul Petroșani cursuri populare de limba rusă care funcționează defectuos, iar altele care încă nici nu și-au început activitatea. În această situație se află cursurile de la Spitalul unificat și de la întreprinderea „6 August”.

Cursurile populare de limba rusă de la depoul C.F.R. funcționează defectuos. La aceste cursuri s-au înscris 33 tovarăși însă nu frecvențează ședințele decît 5-8 cursanți, restul motivînd că ora fixată de conducerea depoului — 12.30 — nu este cea potrivită. Aceeași situație e și la cursul de la I.F.E.T. unde s-au înscris 16 tovarăși, dar nu frecvențează decît 5—7 dintre ei. Aici nu există

nici sală corespunzătoare, nici tablă de scris. Cursul se ține într-un birou, neîncăpător; din lipsă de loc cursanții stau în picioare. În ziua de 27 octombrie a.c. la ora 6 cînd s-a prezentat la curs tov. prof. E. Cubleac, n-a găsit nici un tovarăș prezent, fiindcă în acea zi și la aceeași oră sa ținut o consfătuire de producție.

Birourile cercurilor A.R.L.U.S. și comitetele de întreprindere sprijinite și îndrumate de organizațiile de partid trebuie să acorde o mai mare atenție activității cursurilor populare de limba rusă pentru că se știe că însușirea limbii ruse va contribui la obținerea de noi succese în lupta pentru construirea socialismului în țara noastră.